

lovene slutte sig til hinanden. Nu har derimod den ærede Finantsminister sagt, at Regnskaberne skulle omfatte samtlige Udgifter ved dette Troppercorps i Slesvig, og deraf vil altsaa Følgen blive, at Alt, hvad der i dette Regnskab gaaer ud over den Finantsloy, som nu allerede foreligger, vil blive udsat til Ansvar. Hvorfor vil da Regjeringen, naar Alt alligevel skal komme til Forhandling paa Rigsdagen senere, ikke i dette Dieblis anerkjende det Princip, at det Alt skal forhandles, men nu gjøre en Adskillelse, som den dog senere ikke vil erkjende for gyldig. Disse 2 forskjellige Ting stille sig saaledes modsat for mig, saa jeg maa tilstaae, at jeg ikke tilstrækkeligt har kunnet opfatte, hvilken Mening med denne Fremgangsmaade egentlig skulde være. Jeg kan forstaae den Tanke, som er antydet i den Skrivelse af 20de Februar, der er aftrykt i Finantsudvalgets Betænkning; jeg kan ogsaa forstaae den Tanke, at man vil sige, vi ville slet ingen Tillægsbevilling have nu, vi ville udsætte det hele Spørgsmaal, indtil hele Regnskabet kommer for, og vi ville da søge Decharge paa Regnskaberne; dette kan jeg ogsaa forstaae, men derimod disse 2 Ting, udtalte paa een Gang, det ene, at man vil have en Finantsloy kun for en vis Deel af disse Udgifter, og det andet, at man vil have et Regnskab for det Hele, disse 2 Ting kan jeg ikke forene med hinanden, og jeg skulde derfor bede den ærede Finantsminister om noget nærmere at udtale sig om Grunden til, at han har stillet Spørgsmaalet saaledes.

Finantsministeren: Jeg finder ikke, at det kan undre den ærede Rigsdagsmand, at Regjeringen holder paa sin Afskuelse, naar man fra Udvalgets Side holder saa fast paa sin. Det er aldrig faldet Regjeringen ind at gjøre den Distinction med Hensyn til det nærværende Spørgsmaal, som af den sidste ærede Taler blev gjort, at man skulde tænke sig, at en vis Deel af samtlige Udgifter i Slesvig, beregnede efter et vist relativt Forhold, skulde falde paa Kongeriget, og den øvrige Deel paa Slesvig. Det giver heller ikke den Skrivelse fra Finantsministeriet af 20de Februar, som findes aftrykt i Udvalgets Betænkning, nogen Anledning til at antage; thi deri hedder det

fun, at den Deel af det for Krigsministeriet fornødne Udgiftstilskud, som ifølge Finantsloven af 1851—52 egner sig til Tillægsbevilling af den danske Rigsdag, skal optages i Lovforslaget. Dette Sidste har jeg nu nærmere forklaret derhen, og det er ogsaa nærmere forklaret allerede i selve Skrivelsen, at, forsaavidt Krigsministeriet i Anledning af det i Slesvig stationerede Troppercorps har havt Udgifter, som maae betragtes som Overskridelser af de Udgiftscontti, som i Finantslovens § 22 findes opførte, saaledes som f. Ex. er Tilfældet med den 3die Post under Nr. 4, nemlig Generalcommandoen i Slesvig, hvor den bevilgede Udgift af 4,635 Rbd. 4 Sk. utvivlsomt vil findes, naar Regnskaberne kunne opgjøres, at være overstreden, da maa der for saadanne Udgifter begjeres Tillægsbevilling eller Decharge; thi det er en Udgiftsoverskridelse, som refererer sig til en Contto i Finantsloven. Men nu kan der derimod tænkes Udgifter til dette Troppercorps i Slesvig, som ikke referere sig til nogen Contto (En Stemme: Nei!) . . . jeg troer, den ærede Rigsdagsmand siger Nei; ja, det kan gjerne være, at, naar det kommer til en delig Opgjørelse, Krigsministeriet da ikke vil kunne være istand til at paavise noget særligt Forhold, som i saa Henseende er tilstede, ved nogen Udgift, og i saa Tilfælde, men ogsaa først da, vil det vise sig, at den hele Udgift virkelig egner sig til Tillægsbevilling; men det kan tænkes om enkelte Udgifter, det kan ogsaa tænkes med Hensyn til et Punkt, som den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) berørte, nemlig med Hensyn til den overveiende Deel af den Infanteriestyrke, som har været brugt; det har nemlig ikke været nogen af de staaende Batailloner, heller ikke Livgarden tilfods, men det har derimod været Reserver og Forstærkningsbataillonerne, ikke Depoterne for disse, som ere brugte; det har altsaa været Mandskab, som slet ikke staaer nævnt i Finantsloven, til hvilket der slet ingen Udgifter er anført i Finantsloven. Disse Udgifter er det, hvorom der kan være Spørgsmaal, hvorvidt de egne sig til Tillægsbevilling eller ikke.

Lothe: Jeg maa rigtignok tilstaae, at den Forklaring, som den høitærede Finantsmi-